

lem, som havde stemt med Formanden i Kommissionen, var syg. Der var altsaa kun 5 Medlemmer, som deltog i Prøven; de 3 Medlemmer vare saaledes flertal, og de samme 3 Medlemmer have ved den endelige Indgivelse af deres Forslag fastholdt deres Stilling. Dette fremgaar tydeligt af selve Motiverne, og jeg maa derfor fastholde Berettigelsen til at henholde mig til denne Udtalelse.

**C. M. Hansen.** Jeg skal ikke opholde Thinget med at tale om de Punkter, som nu ere drøftede fra saa mange Sider. Der er kun en Bemærkning, jeg vilde tillade mig at gjøre med Hensyn til § 5, hvor der blandt de forbudne Redfisker opføres Plumpstangen. Den anses for at være et meget skadeligt Redskab, men jeg tror egentlig ikke, at den er saa skadelig, som den anses for; thi den kan kun bruges paa saa Steder. Den kan kun bruges paa dybt Vand, hvor de fuldt udviklede Mal ligge, og derimod ikke paa Grunde, hvor der er fast Bund og Lang, og hvor Yngelen ligger. Grunden til, at man skulde modsætte sig dette Redskab, maatte nærmest være den, at det ikke kan undgaas, at en hel Del Fisk mishandles og pines ved Brugen deraf, og jeg havde derfor heller ikke tænkt mig at ville stille noget Ændringsforslag angaaende dette Redskab, uagtet jeg veed, at dette Fiskeri er af ikke saa ringe Betydning for en meget stor Del af de omkring Limfjorden boende Fiskere. Men jeg har netop idag modtaget en meget indtrængende Anmodning om at gjøre Forsøg paa, om det ikke var muligt, at Retten til at fiske med Plumpstang kunde blive bibeholdt i Tiden fra 15de November til 1ste April. Det har nemlig navnlig i denne Vinter vist sig, at dette Fiskeri fremfor noget andet har bidraget til mangfoldige Menneskers Underhold. Jeg tillader mig at omtale dette Punkt her for gjennem Udtalelser enten af den ærede Minister eller af den ærede Ordsfører at fornemme, hvor vidt der maatte være Udset til en Tilslutning til et i denne Retning til 3die Behandling stillet Forslag. Hvad § 10 angaar, har jeg rigtignok den Tro, at den meget godt kunde gaa helt ud. Jeg tror ikke, at disse Fredningsbestemmelser behøves; men navnlig maa jeg sige, at skal der fredes i den Tid, her er nævnt, faar Sommerfiskeriet næsten ingen Betydning, thi der kommer saa godt som ingen Sommer før eller efter den Tid. Skal der sættes en Fredningstid, vil jeg helst slutte mig til den af Udvalget foreslaaede, skjøndt jeg tror, at den gaar 14 Dage ud over, hvad der er nødvendigt. Der er fat en Forskjel mellem Fredningstiden i Limfjorden og Fredningstiden paa Havet; det ligger simpelt hen i, at der er en Maanedes Forskjel paa Havnernes Yngletid, efter som de opholde sig i Havet eller i Fjordene.

**Mourier-Petersen.** Da den næstsidste ærede Taler atter er kommen tilbage til den Paastand, som han fremkom med under sit første Foredrag, at der har været Uoverensstemmelse eller Tvivl tilstede i Kommissionen med Hensyn til den Anvendelse af Pulsvaad, som omtales i § 6, maa jeg dog ogsaa ligesom den ærede Minister paa det Bestemteste modsige denne hans Paastand. Jeg skal appellere til Enhver af de ærede Medlemmer af Thinget, som har gennemlæst Kommissionens Betænkning, om de ikke ville erkende, at Udvalgets Flertals Forslag er i fuldstændig Modstrid med, hvad Kommissionen har anseet for rigtigt, og at derimod Bestemmelserne i Regjeringsforslaget netop ere saaledes, som Kommissionen har villet det. Det gaar ikke an at fremdrage enkelte Punkter i Kommissionens Udtalelser, men man maa holde sig til Resultatet i dens Helhed, som det foreligger i Kommissionens Betænkning, og forsaavidt det ærede Medlem er kommet tilbage til Kommissionens Forhandlinger med Hensyn til Fjordfiskeriet, hvilket jo forøvrigt ikke foreligger nu, og har villet gjøre gjældende, at der her har været en Tvivl tilstede hos Kommissionen, maa jeg bede ham være vel opmærksom paa, at Kommissionen med Hensyn til hele Fjordfiskeriet tillede sig paa en fra Regjeringen forskjellig Grundvold. Det var nemlig Kommissionens Lante, at Fjordfiskeriet skulde forbeholdes til Fordel for Befolkningen omkring Fjorden, og det er da ganske naturligt, at Kommissionen under den Forudsætning har kunnet se paa Pulsvaadsfiskeriet paa en noget anden Maade end Regjeringen, som ikke har villet gaa ind paa Kommissionens Forslag om at monopolisere dette Fiskeri. Jeg skal bemærke til det samme ærede Medlem, at jeg ikke med Bestemthed tør paastaa, at Pulsvaadsfiskeriet ikke nu er kommet i Stand ved de slesvigske og holfstenke Ryster, men jeg tør med Bestemthed erklære, at det ikke tidligere har været i Brug ved disse Ryster. Derom har jeg fuldkommen tilforladelige Vidnesbyrd, som jeg med Fornøielse skal fremkomme med, om det gjøres nødvendigt. Jeg har ikke sagt, at det vilde være inkonsekvent af Regjeringen at tillade Pulsvaadsfiskeriet umiddelbart op til Rysten, men jeg har sagt, at Regjeringen er i god Konsekvents med Lovgivningens tidligere Principer, i det Mindste indtil Loven af 22de Marts 1867 udkom, naar den vil holde dette Pulsvaadsfiskeri indenfor visse snevre og bestemte Grændser.

Da ikke Flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg A, Sp. 1593—94) ansaas vedtagne uden Afstemning.

1) Ændringsforslag af Udvalget til § 5: